

Koidu-kannid.

Lunletanud

Liisa Reinwald.

I.

Turjewis.

„Postimehe“ trükojas.

1895.

Dr. Willstfer'i raamatukaupluse kuluaga.

a. 13741.

Ed 3197

Koidu-kannid.

Luuletanud

Liisa Reinwald.

I.

Jurjewis.

Trükitud M. Willifser'i raamatukaupluse kuluga.

1895.

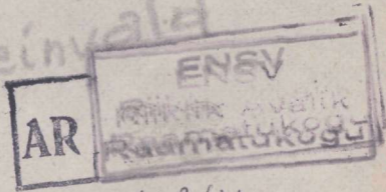
17781.0

ДОЗВОЛЕНО ЦЕНЗУРОЮ. ЮРЬЕВЪ, 12 МАЯ 1895 Г.

Ar 895

Reinvald

123410x

Trükitud „Postimehe“ trükikojas.

Randlife.

Silm kõlab laulu keeles —
Mu kodus kevade!
Siis laske laulu-laande
Ka koidu-kannike.

Mu walu ja mu nuttu,
Ja minu hõiske-hüüd,
Sull', kannel, usaldasin —
Oh helise siis nüüd.

Mu isamaa on püha,
Ei hukka mõista mind,
Ma olen tema tütar
Ja — tema laululind.

Pilweke.

Pilwekene, siidi-sini taewas,
Kuhu kiiresti nii ruttad ja?
Kuhu nõnda kõrgel' jõuad ära
Üle minu Cesti isamaa?

Paisu paksemaks ja wala wihma
Janunewa nurme, niidule;
Tänuks tõstwad koidu-kannid pääd —
Tänu hõiskab laanes linnuke!

Pilweke ei mõista minu soowi,
Läheb tafakesti nagu lind.
Et mu isamaalt ta üle jõuab,
Wäga kurwastab see tõest' mind!

Keisri Majesteetide Keisri Serrra Nikolai II. ja
Keisri Brona Aleksandra Feodorowna
laulatuse pühaks.

Veel hilja kanti kallil' haul'
Nii põhjamata piiraid —
Nüüd uue tsaari pulma-laul
Su milionid hõiskavad.
Nüüd walitseja jälle saanud
On meie wägew Wenemaa —
See Tsa, kes meid kurwastanud,
Meil wõttis haawad paranda.

Nüüd riigi linnad lipu lehtes,
Nüüd särab uhkelt Slaawi ilm;
Kõik Wenemaa on pidu-ehetes
Ja rõõmuft hiilgab iga silm.
Tsaar omal' kalli kaasa saanud
Ja riik on saanud kaitseja. —
Meid taewa Tsa armastanud,
Meil' jagab õnne otsata.

Kuis kõrgel kätel wõtavad wastu
Kõik kallist paari hõiskega,
Kes kurwal tunnil wõttis astu
Maailma rahu kaitsema.

Oh, taewas, jäta nende hõimu
Maailma üle hiilgama,
Et nende kallist, kõrget wõimu
Kõik auustaksiwad otjata!

Et kuningad ja keisrid laugelt
Kõik tuleks ja neid kummardaks;
Et iga taewa kaare laugelt
Kõik saaksid nende alamaks.
Oh, taewas, lae meie tsaari
Kui päike ilma walgusta —
Ja seda kõrget, kallist paari
Sa igawesti õnnista!

Müüd ootab riik ja seega ootwad
Kõik Põhja ilma miljonid —
Kõik noorelt walitsejalt lootwad,
Et wõidab rahwa südamid,
Et tema kaitsemisel saawad
Ta riigi rahwas õitsema;
Kõik riigi rahwas palwetawad:
Oh, Jumal, Keisrit kaise Sa!

Orja uni.

Orja uni oli pikk —
Maga, maga möödani!
Vanemate walud läinud,
Minu film ei ole näinud,
Kuidas wõõra wihatujus
Vanemate weri ujus.

Orja uni oli pikk. —
Siis ma olen häbelik,
Kui näen wendel wõõrast waimu,
Nende keskelt Eesti laimu. —
Möötk, mis tuli üle mere,
Walas ilma süüta were!

Orja uni, heida sa
Minewikku magama!
Maga säääl, kus sinu toojad,
Meie orjapõlwe loojad
Uhu tooja palka lootwad,
Kariistuse kohut ootwad!

Ingel.

Üks ingel ilmus mulle
Ja ütles õrnasti:
Mis pean sulle andma,
Mu armas neitsike?

Kas palu auu wõi rikkust,
Wõi kuulust nime ja,
Eh õnnepõlwe pikkust,
Wõi lusti otsata.

Ma palusin: Oh anna
Mull' waga süda ja,
Et ma wõiks õelas ilmas
Kõik kurjust kannata!

Ta läks ja ütles: Sündku
Su sõna järele!
Nüüd julgesti wõin astu
Ma kurja ilmasse.

Sügisel.

Kui kure parwed läewad ära,
Siit põgenewad talwe eest,
Weel kõrgelt kostab nende kära —
Siis tõuseb ohke rinna seest.

Kui luiged lahkimise laulu
Weel pilwist alla saadawad,
Siis minu hing ka tahaks jätta
Su jumalaga jeda maad.

Ta igatseb siis täie jõuuga,
Et rahu sadamasse saaks,
Ta otsib vaikist warju kohta,
Mis nimeta wõiks kodumaaks.

Oh, sügisel, su kurblik waade
Mu südamesse seisma jäeb —
Ma näen oma elusaate,
Mis talwe surma wastu läeb.

Tali tuleb.

Tali tuleb, puistab lume
Üle metsa, muru, maa,
Katab kinni juwe ilu
Walge surma waibaga!

Tali tuleb, hirmun'd pilgul
Waatab wäike linnuke,
Kuda külmal kuuſe oksal
Tema kodu tuiſune.

Tali tuleb, wäriſedes
Nutab nurmel lilleke,
Wiimsed närtsin'd õied peidab
Musta mulla põuesſe!

Tali linnul, tali lillal,
Tali tuleb mulle ka —
Külm ja kare talwe wõimus
Sunnib mindgi waikima!

Igatjus.

Laota oma unustuse tiivad
Minu üle, sügaw surma öö,
Mis mind ilmakärast sinna wiivad,
Kus on rahuline tähte-wöö!

Sinna, igawese ilu ilma
Soowiksin ma lendes minna siit;
Inglid kuiwatawad nutja silma,
Laulwad rändajale rõõmu wiit.

Haua hõlmas leian jeda rahu,
Mis ma ilmast otsin asjata,
Sinna uhkus, tigheidus ei mahu —
Rikas kõrwu puhkab waešega.

Sääl on lõpetatud riid ja tüli,
Unustatud kius ja kadedus. —
Wõta wastu, sügaw haua süli,
Mata oma hõlma, igawus!

Ilma pääl ma tunnen palju waewa,
Palju walu tunneb süda siin.
Tšate, mind wõta üles taewa,
Sääl on lõpetatud ilma piin!

Ma palun.

Ma palun kõrget tähte-walda :
Dh andke mulle unustust !
Ei kuule nad mu kaebe-hääli,
Ei täida minu igatsust.

Ma palun märsul mere pinda :
Dh mata minu mälestust !
Ei wasta ta mu ohke-hüüdi,
Ei kaota mu kurwastust.

Sah, igawesti pean kandma,
Mis surmaw saatus rinda löi,
Mu murtud hinge rasket walu —
Ei feda unustada wõi !

Minu kannel.

Heidan pilku. Gesti õue —
Külm ja lumi käriſeb!
Peidan kõrwa kandli põue,
Ta nii tafa wäriſeb!

Wäriſedes kandli põuest
Tõuseb kurblik leina hüüd:
Minu armsast Gesti õuest
Kewade on kadun'd nüüd!

Urge nõudke, et mu keel
Kõlama peab rõõmu wiis
Siis, kui kaeban kurwal meelel,
Et on närtsin'd Gesti hiis!

Kuis ma kõlan, kallid kaimud,
Kui on sõudmas sügise?
Kuis ma helgin, Gesti aimud,
Kui mu kodu lumine?

Talwe külm ja talwe kaha
Matnud armud hangesse —
Wõõras wiis ja wõõras paha
Kalmu-küngas kandlile!

Minu lind.

Hu hella ema õue pääl
On ööpik hõiskamas,
Ta wiisid ja ta ilus hääl
Mind laulma meelitas.

Meu laulul sõnad tumedad
Ja wiis on wäsinud,
Ta laulu wiisid õrnemad
Ja sõnad ilustud.

Ta laulab kaunist kewadest
Ja õrnast õite woost,
Ma laulan sumest sügifest
Ja tormist, tuule-hoost.

Ta laulab wagast woorusest,
Mis õitseb igawest,
Ma laulan närtsin'd noorusest
Ja murtud südamest.

Ta kui ma nutan pisaraid,
Kui kurb on minu meel,
Siis troosti laule hellamaid
Mull' laulab linnu keel.

Kui laulaks minu eluteel
See ööpik alati,
Siis tunneks rahu murtud meel
Ja waiks walugi!

Sele.

Mina isegi ei tea,
Millest peaksin laulma sull',
Armas, hella õefene,
Hällipüha hommikul?

Laulaksin sull' õnnest, armust,
Laulaksin sull' lootusest,
Sooviksin, et noorus-rõõmud
Jääksid kestma igawest!

Õnn on muutlik, arm on kadu,
Lootus lahkeb uduna,
Noorus-rõõmud lendes läewad
Ajamerde uinumata!

Tahaksin ma soovida sulle
Mõnda wara jäädawat,
Õnnest, lootusest ja armust
Sooviks kõigest kindlamat.

Woorus, wagadus ja tarkus,
Aruus, truudus, kindel meel
Olgu alati sull' saatjaks
Õktsaljel eluteel!

Mende kaugas, kallid õde,
Leiad elu ilusal —
Ei ma leia hällipühaks
Sulle soovida paremat.

Lapse palwe.

Taewa Isa, kas mu palwet kuuled,
Mis Su trooni ette jaadan ma,
Mis mu süüta lapsukesse hunled
Sinu armust tahtwad paluda?

Lõpeta Sa kurjust, kiusu, kära
Minu armsalt, kallilt emamaalt,
Lepita Su rahwa lapsed ära,
Et nad pärgi punuks riidu-raalt!

Lapse ühenduse püha päikest
Tõesti rahwa südamant soojenda,
Et ta kuldsest, kuninglikust läikest
Tõuseks rahu-lilled õitsema!

Lõpeta kõik kavalust ja walet,
Kaota kadeduse ohakad,
Mäita tõsiduse püha palet,
Jaga õnne, rahu jäädawat!

Minu palwet wiigu õhtu-tuuled
Sini-taewa poole ülesse —
Isa, kes Sa kõiki palweid kuuled,
Kuule lapse palwet heldeste!

Miks ja mürdsid ?

Miks ja mürdsid õrna õie,
Die ime ilusa,
Pärast wiskasid ta maha
Teotawa naeruga ?

Miks ja meelitasid lille
Fluks õitsma endale,
Pärast naerdes purustasid
Died katti karmiste ?

Kuri käsi, wali süda,
Die walu aimad sa ?
Mürdsid süüta õrna õie,
Die ime ilusa !

Laane linnufesele.

Huulsin õhtul õitse-a'al,
Rahurikkal metsa ra'al,
Kuda laanes linnuke
Laulis ime armjaste.

Õrnalt hõiskas tema rind,
Wastu kostis Gesti pind,
Laulud lahked, ilusad,
Õhtu õhtu täitsiwad.

Laulik, kaunim lindudest,
Sulle hüüan südamest:
Tere, ööpik, tulemast,
Meile laulmast ladustast!

Kõõmu-hüüie rahwa suus:
Laanes linnukene uus.
Laulab wennal', laulab õel',
Ragu ööpik Emajõel.

Linnukene, laula Sa —
Ööpik läinud magama.
Rahul puhkab tema rind,
Memele jättis Sind.

Wanemuine kandli keel
Suhtigu Sind eluteel —
Tõusku Sinu südamest
Laulu lained igawest!

Sinililled.

Sa oled pannud lillekesi
Mull' raamatusse salaja;
Need pidid mulle teadustama,
Mis ja ei võinud ütelda.

Ja kui ma waatan lillekesi,
Mis raamatusse pannud ja,
Siis tõuswad ohkamised rinnast
Ja sinu pääle mõtlen ma.

Mull' lilledega südant andsid,
Nüüd sulle vastu annan ma
Muu südant selle tõotusega:
Ei ial siud ma unusta!

(Läti keelest.)

Petetus.

Tahtsin laulda lahkel meelel,
Lustil kannelt kõlista,
Aga kandli põuest tõusid
Leina laulud šalaja.

Tahtsin õitswaid õisi noppi,
Roosi pärga punuda,
Aga närtsin'd lehti leidsin,
Noppisin ka ohaka.

Otsisin siis ilmast rõõmu,
Muret, leina leidsin ma —
Petlik ilm ja petlik elu,
Ei teid enam usalda!

Sooiv.

Hull' ühtegi ei tulnud meele,
Kui jumalaga jätsid sa,
Mis terwituseks kauge teele
Ma sulle pidin soovima.

Müüd aga uue elu ra'ale
Sull' saadan soovid järele,
Mis siis, kui läksid mõõral' maale,
Mul sõnata jäid südame:

Ma sooviksin, et saatus kannaks
Sind läbi elu hellaste,
Ja et kõik hääd, mis ilmas, annaks
Ta rohkel kätel sinule!

Ma sooviksin, et õnnepäike
Sull' igawesti naerataks —
Ei tumeneks ta kuldne läike,
Teeks elutee sull' hiilgawaks!

Ma sooviksin, et õnnetused
Ei puutuks ial sinusse,
Et walud, waewad, wiletsused
Jääks igawesti eemale!

Mu õnnesoovid kangel kandku
Sind hellast oma käte pääl,
Ja taewa-isa ise andku
Weel tuhat õnne sulle sääl!

Wõrdlus.

Galwe külmus, jää ja lumi sulab
Kewadisel päikse paistusel,
Kosjutawal wihmal lä'ewad õitsma
Sälle uued õied kewadel.

Uga õrnad armastuse õied
Märtsiwad ja kaowad südamest;
Pisarate wihmal leina lumi
Katab finni neid siis igawest.

(Läti keelest.)

Ma olen.

Ma olen nagu tormi-lind,
Kes mäsjul mere pääl,
Kel wäsin'd tiivad marudes,
Kel kaeblik laulu hääl!

Niisama wäsin'd minu waim
Ka elu wõitlusest,
Niisama leinaline laul
Mul tõuseb südamest.

Ma olen nagu tormi-lind,
Kes wiimse jõuga
Säält ära päästja rannale
Weel püüab lennata.

Niisama minu wäsin'd waim
Ka püüab pääfeda
Maailma mäsjust hauasse —
Sääb waike rahumaa.

Mis mulle armas.

Armas ei ole mul kewade —
Taewas nii sinine, siidine,
Lindude laul ja lillefe
Rahutuks teewad mu südame.

Armas ei ole mul suwine öö,
Kõrgel sätendaw tähtede wöö —
Ei nad mu tundmustest aru saa,
Ei nad mu walu wõi waigista!

Armas on minule sügise —
Taewas nii tume ja udune,
Märtsin'd lill, waihin'd linnuke,
Need toowad rahu mu südame.

Armas on minule tuule-hood,
Mässawad, kohawad laenete wood.
Elu marul mu süda ka
Tihti walul lööb mässama.

Kustun'd on õnn ja päikese läik,
Taewast on katnud ju pilwede käik,
Kätte on jõudnud mul sügise kuu:
Warsti waitib ka wäsinud suu!

Täheke.

Orn täheke,
Sa hellaste
Helgid jääl taewasel teel,
Rõrgel ja kaugel mu eel!

Su selge läik
Ja wainne käik
Rõrgusest meelitab mind,
Igatjust tunneb mu rind.

Su juurde ma
Siit lennata
Soowiksin walude seest,
Rahu jäält leiaksin eest.

Ma palun sind :
Oh wõta mind
Sinna, kus wagadus ees,
Puhtuse, selguse sees!

Magajad.

Õõ siin warjab waeſe ſauna,
Uhke loſſi, hiilguſe,
Warjab kõiki waiſſes rahus,
Ütleb kõigil' uinuge!

Suures ſaalis uhke herra
Kõnnib rahutumalt weel,
Teda kallid riided katwad,
Kurb ja tuſane ta meel.

Pehtmed padjad, ſiidi ſohwad,
Ei ſaa teda uinuta —
Kaua üſſinda ta walwel,
Kui kõik jäännud magama.

Mustaks ſuitsun'd ſauna nurgas,
Kõwa õlekoti pääl,
Päewa-tööst ja waewast wäſin'd
Waene ori puhkab ſääl.

Katken'd riided teda katwad,
Lõhken'd, paiſtetanud käd,
Waiſſelt, rahulikult uinub,
Teda kaitſwad taewa-wäed.

Õõ siin warjab waeſe ſauna,
Uhke loſſi, hiilguſe,
Warjab kõiki waiſſes rahus,
Ütleb kõigil' uinuge!

Sige ilu.

Sa ei ole ilus, aga siisgi
Oled mulle meele järele —
Oled kaunim kõikidest, kes wõiwad
Oma ilu kiita uhkesti.

Puhas hing ja ilmasüüta süda
Kauniks ilu-ehteks sinule,
See on tõsine ja õige ilu —
Oleks kõigil sellest osake!

Minu kodu.

Koduke mõib kalliks olla,
Minu kodu kullane,
Minu maa ja minu taewas,
Minu tuul ja päikene!

Lapse laul ja lapse mängid,
Sinaw saarik, sinilill,
Dõpikute õrnad hääled,
Kohaw kuusik, karjapill!

Oh, kes jõuab lahti kisku
Siit mu väikest, wäsin'd pääd,
Selles õndsas paradiisis
Maitsin mina tuhat hääd!

Siia puid ja siia õisi
Taewas jagan'd kahel käel;
Siin mind elustamas käiwad
Lahked inglid laulu wael.

Siia särab püha päike
Põhjamata iluga;
Kuu ja tähed kase lehtes —
Eks nad siin ei unista?

Djakene wulijedes
Laulab nagu lapsena,
Kui ta kaldal mina mäng'sin
Hella eide rüüpesja.

Mine, wõõras meelitaja,
Ära kutsu kodust mind,
Temale siin ilmas tuksub
Elus, surmas minu rind.

Taewa tähed ärge paistke
Minu pääle eluteel,
Kui ei kuldses kodu õues
Laula enam minu keel!

Sügaw haud, oh ära wõta
Wastu wäsin'd rändajat,
Kui ta kodu pole nutnud
Wiimised surma pisarad!

Koduke wõib kallis olla,
Minu kodu kullane,
Oh et saaksin sinu süles
Heita wiimse unele!

Sääl.

Sääl alles kaasik kohab weel,
Lill õitseb wanal tutwal teel,
Sääl oja keerleb kõlinal
Weel õitswa toome oksa all.

Sääl alles hõiskab linnuke
Weel ilu-hääli õhusse;
Sääl alles paistab päikene
Mu armsa metsa, murule!

Sääl alles sini-taewa teel
Kuu, tähed paistwad õhtu eel. —
Küll palju muutnud aja-teel,
Sääl end'ne ilu ikka weel!

Eha ajal.

Kui õhtu päike taewa laugel
End peidab pilwe põuesja,
Siis sinab ilma kaarel, kaugel,
Mu end'ne kallis kodumaa.

Kui kuldne eha taewa telgil
Maailma ehib iluga,
Siis sinab, särab ilu helgil
Mu kaotatud kodumaa!

Kui taha õhtu õrnail tuulil
Kõik loodus uinub unesja,
Siis sala wäriseb mu huulil
Weel kallis sõna — kodumaa!

Oh päike, kui sa alla waod,
Mu kaswu kochta õnnista;
Kui taga taewa ära kaod,
Siis kulda teda iluga!

Oh õhtu õhud, tasakesti
Mu lilledele andke suud,
Ja õnnistage igawesti
Mu kodu wainud, metsad, puud!

Weel, kustuw eha, wiimast ilu
Mu kodu üle laota. —
Wii ära minu mure wilu,
Mis kannan wõõrsil waluga!

Kodu.

Veel on siin mu kodu,
Laulab siin mu suu,
Veel siin mulle kohab
Kaunis kasepuu!

Veel siin toovad tuuled
Terwist minule,
Veel siin mulle laulab
Ditfi-linnuke!

Veel siin lillekestest
Tunnen rõõmu ma. —
Djakene kohab
Ragu muistena.

Veel siin paistab päike
Armsa iluga. —
Oh kui kallis, kaunis
Kodu elada!

Wõõrsil.

Kaugel kallist kodust,
Wõõrsil õhkan nüüd,
Kurba südant katab
Kaske leina rüüid!

Wõõrsil wõõrad wiisid,
Wõõrsil wõõras maa,
Wõõrsil wõõras süda
Djawõtmata!

Ei siin leia filmad
Tutwat kasepuud —
Külmal kõlal laulwad
Wõõra linde suud!

Külma tuule kaha
Hinge hirmu a'ab —
Wõõra oja wulin
Walu suurendab.

Ei ma leia lusti,
Leia rõõmu siin,
Igawesti täidab
Hinge ihkaw piin!

Endist õnne kohta
Soowiks näha weel
Ja siis kaebtufeta
Wõitleks wõõral teel.

Hommit.

Sätendamad koidu tiivad
Kullastavad ilmamaad,
Peletavad ööd ja udu,
Aratawad uinujad.

Tasakesti jostistades
Puhub pehme tuuleke,
Ditswal lille ladwal kiigub
Kaste pisar, pärline.

Loodus pühalik ja waga,
Magu palwetamas ilm. —
Kõrgel taewas kahwatanud
Koidu-tähekeste film.

Armsas hommikuses õhus,
Lilles, kaste-pisaras,
Koidu kullas, tähe järas,
Pühadus on asumäs.

Selles tunnen Looja juurust,
Tunnen Tema imetööd,
Kelle päralt maad ja taewad,
Hõbedased tähte-wööd!

Tema trooni ette langen
Manduses palwele,
Tunnen, et ma tema meelest
Olen wäeti põrmuke!

Emale.

I.

Armas emafene,
Tänutäheks ma,
Sulle oma laulud
Tahan palmida!

Tahan awaldata,
Mis mu rinnas keeb,
Mis mind õnnetumaks,
Õnnelikuks teeb.

Sinu pehme käsi
Pühib pisarad,
Mis mul mure tunnil
Silmaft weerewad.

Minu leina-walust
Sina kurwastad,
Minu õnnest, rõõmust
Õnnelikuks saad.

Selle pärast sulle
Tahan awalda
Oma õnne, walu
Laulufestena.

II.

Mu ema, miks nii kurwalt
Sa waatad minu pääl?
Miks murelikult kõlab
Su armas, helde hääl?

Kas sulle haiget teinud
See kaval, kuri ilm? —
Sul valu paistab palgelt
Ja nutust niiske film.

Oh jäta järel' nuttu
Ja pühi pisarad,
Su lapse arm ja süda
Kui tähed säravad.

Need paistku sulle filma,
Su südamesse ka,
Et kuri ilm siis jõua
Sind iial kurwasta.

III.

Ema, luba oma rinna najal
 Puhata su tütre wäsin'd pää,
 Sääl mu kurwal hingel igal ajal
 Waike, õnnis, rahuline, hää.

Sinu filmas hella armu-sära
 Põhjamata sügawusega
 Ütleb: ei ma unusta sind ära,
 Kui sind unustab ka ilmamaa!

Ema, sinu truudus kõikumata,
 Sinu armastus on otjata,
 Ei su südant minust lahutada
 Iõua üksigi wägi ilmašja!

Saatus, sind ma tänan, ehk küll wõtsid
 Kõik, mis kallis oli minule,
 Siisgi kõige kallima weel jätsid,
 Jätsid mulle ema südame!

Seda kallist südant ära anda
 Ma ei tahaks terwe ilma eest!
 Tahan tänu-ohwriks talle kanda
 Riitust lapselikust südamest!

Soomeft.

Hull' isa rääkis Soomemaast
Ja suguluse wanast a'ast,
Ja lume fihi kõrgusest
Ja sini-taewast, järwedest.

Ma pole näinud seda maad,
Kus sugulased asuwad,
Kus kasvab põhja tammepuu —
Ja kellest rääkis isa suu.

Kui aga läigib põhja-nael
Ja wirmalised taewa lael —
Kui puhub põhja-tuuleke,
Ehk tuleb laene rannale — —

Siis minu süda soojaks lä'eb,
Silm pisaratest niiskeks jääb —
Ma olen sündin'd Soome tõust,
Meid kaitsku Jumal kõigest jõuust

Armastusest.

Ma laulaksin ka armastusest,
Ja minule on wõõras weel:
Miu jüda koidu-kanikene,
Mis tafa hingab metsa teel!

Ja siisgi seda selgest' teab,
Et kannil pärliks piisarad,
Et läinud luhta lubamised —
Ja armastajad nutawad.

Ja et nad elus õnnetumad,
Ja õnnetumad surres ka.
Wist õnnelik, kes oma elus
Ei ainuist korda armasta!

Sädemeke.

Kui oleks saatjaks elu-teel
Sul kõikumata kindel meel,
Siis armu-ilmast läbi läeks,
Maailma marus seisma jääks.

Sa aga oled õrnake
Ja lased rinda sädeme —
Mis ime siis, kui õhtub sääl,
Sind õnnetuks teeb ilma pääl.

Truudus.

Rui räägib peiu truudusest,
Siis naerata ja tasafest
Ja ütle: „Mul on kibe rutt,“
Siis lõpeb petja mesi-jutt.

Hoiu!

Hes püüab armastuse tules
End usaldawalt soojenda,
See kohkudes siis warsti märkab,
Et süda läinud leekima.

Ta püüab tuld weel kustutada
Küll piisarate jõega,
Kuid jala walu tema hinges
Jääb igawesti õhkuma.

Ja kui ka wiimaks õnne-maale
Kord jõuab wäsin'd, waene hing,
Siis tema minewiku teele
Jääb kahetsuse, nutu ring.

Sest hoiu eemale ja tulest,
Nii kaua kui ja iial wõid —
Wõib raske olla kustutada,
Kui leegid juba lakke löid.

Gedenis.

Miks ikka hilja lahti lä'ewad
Weel Gewa filmad Gedenis?
Miks kahetsuše piisad jääwad
Sull' waranduseks wõitlusis?

Mu sõbrakene, süü on sinul,
Et armu-ilma usud ja!
See lapsena ju selge minul,
Et ingli kuues kõnnib ta.

Sa paradiisi ümber säe
Ja pane kaitsejaks keerubid —
Siis wõidad wale armu-wäe,
Kui ja ei usu südamid.

Ära meelita !

Kullakene, ei ma seda taha,
Et tood meelitusi minule,
Meelituste õis on mõru, paha,
Tema wili kibe, kihwtine.

Kes ei teaks, kuida kergel meelel
Löödi surma-haawu südame?
Tunnen, kuida walelikul keelel
Murti ilmas mõni õieke!

Sinu meelitusi ma ei taha,
Ole kindel, truu ja õiglane,
Jäta wale meelitused maha,
Lase rahus õitse roosike!

Kuristiku kaldal.

Mis kasu toovad puna-palged
Ja sini-filmad sinule?
Mis käed hellad, lumivalged,
Ja juuksed, läige kullane?

Nad võrgutavad sinu filma —
Sa kuristiku kalda pääl
Näed nagu unenäo-ilma —
Oh süda, kas ei lohku sääl!

Põgenesin.

Ma nägin sind — mu süda tuisus sulle
Nii wagalt, pühalikult, palawalt,
Sa paistfid imeilus, armas mulle,
Kui koidu-tähekene taewa alt.

Kuid kohe kustus õrnem armu-sära,
Kui heitsin pilku kord su hingesse:
Su ligidalt siis põgenesin ära
Ma hirmu-wärinaga eemale.

Teadmata.

Ma teau, et teadmata jääb sulle
Kui ülifallis mulle ja,
Nii teadmata ka terwel ilmal
Mu armastus peab olema.

Ei taha, et su uhke waade
Wõiks minu walu märgata,
Ei taha sinu roosi-huultelt
Üht ainuist sõna kuulda ma!

Sest jäägu igawesti sala,
Mis leegib, loitab hinge sees:
Mu õrna hinge armu-walu —
Ma warjan seda sinu eest.

Wõitleja.

Ma tahan elust läbi minna,
Kui kangelane hõisates.
Ma võidan ära leina-linna,
Kõik mured, walud jüdames.

Ja kui ka saatus väga wali,
Veel walim tahan olla ma.
Laf' tulla eln tuisf ja tali,
Ma tahan kõiki kannata.

Ka saatusesele piirid pantud,
Ta käiki walwab kõrgem film —
Ei minu õnne ole antud
Su kätte kauaks, kuri ilm!

Ma tõstan filmad tähte poole
Ja palun abi Jsa käest,
Küll Tema mu eest kannab hoole,
Ma pääsen üle igast mäest.

Ja kui kord elu õhtu jõuab,
Siis uinun vaikse rahu sees,
Kui keegi minult aru nõuab,
Siis — olen wõitja ilma ees!

Julgustuseks.

Mu sõbrad, miks te' norutate
Ja leina-pärgi punute —
Maailm on üksi wahwa päralt,
Ja kottas lendab kõrgele.

Ei aita kaebtus, filmawesi,
Ei nutu-nägu halelik —
Kui elus astud tajakesi,
Siis teiste päralt tulewik.

Seft kandke kõrgel oma pääd
Ja mehe sära filmades —
Ei ilmas leita õnne, hääd,
Kui see ei asu südames.

Ära soovi!

Sõber, ära soovi mulle õnne
Uueks aastaks tulevikusse,
Ma ei tunne sinu soovi väärtust,
Sõna õ n n on võõras minule!

Sinu õnnesoov teeb mulle haiget,
Ragu pilkamine kõlab ta,
Sina tead ju, et tõsist õnne
Sialgi ei ole näinud ma!

Ta on kaugemal kui koidu-läike,
Kättejaamata mu elu-teel.
Minu ümber ähwardaja äike,
Kahe-pilved hirmutajaks eel.

Selle pärast soovi neile õnne,
Kes ta süle-lapsed ammugi,
Keda rõõm on kätel kiigutanud,
Keda õnn on hoidnud hellasti.

Mull' ei helgi iial õnne jume,
Veina-loorisje end peidab ta.
Minu elu udune ja tume —
Ära mulle soovi õnne ja!

Tänamata.

Hõrgest sini-taewast wärisedes
Langes alla säraw täheke,
Langes alla, kustus, kadus ära
Põhjamata pimedusesse.

Kaua oli ilma walgustanud
Tema selge, waike, kindel läik —
Oli õiget rada juhatanud,
Kellel eksiteele läinud läik.

Ei tall' tänu awaldanud keegi,
Kahetsust ei hüütud järele.
Tähekene langes taewast maha —
Kadus ära sügawusesse!

Põhja tuul.

Metšas kolletanud lehti waates
Kuulsin sügisel surma kuul,
Kuda suwe-ilu surmal' saates
Leina-laulu laulis põhja tuul:

Anna andeks, hella suwe-ilu,
Et su wastu nõnda walju ma —
Et mu loomus kare, külm ja wilu,
Mis wõin mina sinna parata?

On mul süü, et minu kaitsetusel
Lilled, lehed ära närtsiwad —
On mul süü, et minu ohkamisel
Külm ja lumi katab ilmamaad?

Iga puu ja põõsas, iga salu,
Ragu kaebaks kurwastuse sees —
Terwe loodus tunneb leina-walu
Hirmul wärisedes minu ees.

Anna andeks, hella suwe-ilu,
Et sind pean häwitama ma —
Et mu loomus kare, külm ja wilu,
Mis wõin mina sinna parata!

Põhja tuul nii leina-laulu laulis
Langen'd lehe, närtsin'd lillele —
Loodus tasakesti kurwalt kuulis,
Langes waitfelt surma-unesse.

Külm.

Õues külm ja kare tali,
Külmad päewad, tumedad,
Mätsjul keerutawad lume
Külmad tormi-hulunad.

Külm on ilm ja külm mu elu,
Külm ja tume tulewik,
Külmad pääliskaudsed sõbrad,
Süda külm ja murelik.

Külm on jäe ja külm on lumi,
Külma käes kõik surnud, wai.
Külm on ka mu elu-õhtu,
Külm mu wiimne puhke-paif.

Üksinda.

Ma tahaksin üksinda olla
Mu mäsjava muredega,
Ehk waitiks siis südames valu,
Ehk leiaksin rahu siis ma.

Ma tahaksin üksinda nutta,
Kus keegi mu kurbtust ei näe,
Ehk tervitust tunneks siis jüda,
Ehk võidaksin walude wäe.

Jah, üksinda, kõikidest lahus,
Ma soowiksin sureda ka,
Siis hingaksin waituses, rahus,
Ja kõikidest segamata.

Waifi!

Mu kannel kaebab kurwal kõlal,
Ja leina-lugusid ta loob,
Ja keelilt walulised wiisid
Mull' wärişedes kuulda toob.

Oh waifi, kannel, mure mõtteid
Sa ära hüüa ilmale,
Ilm soowib õnnelisi häälti,
Mis teiste kandlilt kuulukse.

Kes ohakaid siis ehteks murdis,
Kui nägi roosi õitsemas —
Kes kuulab lepike-linnu laulu,
Kui ööpik laanes laşjutas?

Seft peida mäşjaw mure põue,
Mu waene kannel, waifi sa!
Laf' teised kandlid kuldşel keesel
Maailma õnneks hõijata!

Sisu.

	Lhtg.		Lhtg.
Randlile	3	Minu kodu	28
Pilweke	4	Sääal.	30
Keisri Majesteetide lau-		Eha ajal.	31
latuse pühaks	5	Kodu.	32
Orja uni	7	Wõõrsil	33
Jugel	8	Hommik	34
Sügisel.	9	Emale	35
Tali tuleb	10	Soomest	38
Igatsus	11	Armastusest	39
Ma palun	12	Sädemeke	40
Minu kannel	13	Trundus.	41
Minu lind.	14	Hoia	42
Dele	15	Gedenis	43
Lapse palwe	16	Ära meelita	44
Miks ja mürdsid	17	Kuristikü kaldal	45
Laane linnukesele	18	Põgenestn	46
Sinililled	19	Teadmata	47
Petetud	20	Wõitleja	48
Soom	21	Julgustuseks	49
Wõrdlus.	22	Ära joowi	50
Ma olen.	23	Tänamata	51
Mis mulle armas	24	Põhja tuul	52
Täheke	25	Külm	53
Magajad.	26	Üksinda	54
Dige ilu	27	Waiki	55

An 895
Reinvald, L.

